

Брюксел, 16.5.2017 г.
COM(2017) 246 final

2012/0193 (COD)

СЪОБЩЕНИЕ НА КОМИСИЯТА ДО ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ

**съгласно член 294, параграф 6 от Договора за функционирането на Европейския
съюз**

относно

**позицията на Съвета на първо четене във връзка с приемането на Директива на
Европейския парламент и на Съвета относно борбата с измамите, засягащи
финансовите интереси на Съюза, по наказателноправен ред**

СЪОБЩЕНИЕ НА КОМИСИЯТА ДО ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ

съгласно член 294, параграф 6 от Договора за функционирането на Европейския съюз

относно

позицията на Съвета на първо четене във връзка с приемането на Директива на Европейския парламент и на Съвета относно борбата с измамите, засягащи финансовите интереси на Съюза, по наказателноправен ред

1. КОНТЕКСТ

Дата на предаване на предложението на Европейския парламент и на Съвета (документ COM(2012) 363 final – 2012/193 COD): 11 юли 2012 г.

Дата на становището на Европейския икономически и социален комитет: Не се прилага.

Дата на становището на Комитета на регионите: 18 декември 2012 г.

Дата на позицията на Европейския парламент на първо четене: 16 април 2014 г.

Дата на приемане на позицията на Съвета на първо четене: 25 април 2017 г.

2. ЦЕЛ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО НА КОМИСИЯТА

Целта на проекта за директива е да се установят минимални правила за определянето на престъпленията, санкциите и давностните срокове в областта на борбата с измамите и с другите незаконни дейности, засягащи финансовите интереси на Съюза, за да се осигури ефективен принос за постигане на по-добра защита срещу престъпленията, засягащи тези финансови интереси, в съответствие с достиженията на правото на Съюза в тази област. Директивата ще повиши равнището на защита, съществуващо понастоящем въз основа на Конвенцията от 1995 г. за защита на финансовите интереси на Европейските общности (по-нататък „Конвенцията“)¹, която по отношение на държавите членки, обвързани от нея, ще бъде заменена от директивата.

3. КОМЕНТАРИ ОТНОСНО ПОЗИЦИЯТА НА СЪВЕТА

Що се отнася до материалноправните разпоредби, съдържащи се в директивата, позицията на Съвета на първо четене отразява компромиса, постигнат при преговорите между Съвета и Европейския парламент със съдействието на Комисията.

Позицията на Съвета на първо четене запазва изцяло целите на предложението на Комисията. В сравнение с Конвенцията, директивата ще съдържа по-ясни и по-строги правила по редица важни въпроси. Що се касае до определянето на престъпленията,

¹ ОВ С 316, 27.11.1995 г., стр. 48.

директивата съдържа актуализирани определения за активна и пасивна корупция, въвежда ново престъпление — присвояване, обхващащо поведение от страна на публичен служител, надхвърлящо обикновеното измамно поведение, и съдържа актуализирано определение за публичен служител.

Освен това, за разлика от първоначалното мнение на Съвета за изключване на измамите с ДДС от приложното поле на директивата, позицията на Съвета на първо четене сега включва в директивата престъплението тежка форма на измама с ДДС, като държавите членки ще трябва да инкриминират поне измамите против общата система на ДДС, когато същите са свързани с територията на две или повече държави членки и водят до вреди, чийто общ размер е не по-малко от 10 милиона евро. Още от самото начало Комисията беше на мнение, че измамите с ДДС следва да бъдат включени в приложното поле на директивата, както е понастоящем с Конвенцията². Включването в директивата поне на тежките трансгранични измами с ДДС е от голямо значение за Комисията, за да няма намаляване на равнището на защита, осигурявано от Конвенцията, и в Съюза да продължат да се прилагат минимални стандарти за случаите на измами с ДДС, като по този начин се гарантира еднаква и по-добра защита на финансовите интереси на Съюза. Комисията приема, че не всички измами с ДДС, а само тежките случаи на такива измами ще попадат в приложното поле на директивата, и отбелязва, че прагът от 10 милиона евро е предмет на клауза за преразглеждане.

Що се отнася до санкциите, директивата хармонизира максималните наказателноправни санкции за физическите лица, които включват и максимално наказание от най-малко четири години лишаване от свобода, когато предвидените в директивата престъпления са свързани със значителни вреди или облаги или когато други утежняващи обстоятелства, предвидени в националното законодателство, оправдават такава санкция.

Докато в Конвенцията не се споменава нищо по въпроса за давностните срокове, с директивата се въвежда нов, обвързващ набор от правила за тях, включващ разпоредби относно прекъсването и спирането на тези срокове, във връзка с престъпленията, засягащи бюджета на Съюза. Този набор от правила ще позволи на правоприлагащите и съдебните органи да провеждат ефективно разследванията и наказателното преследване и ефективно да постановяват присъди за въпросните престъпления и ще гарантира изпълнението на наложените санкции.

Що се отнася до правното основание, предложението на Комисията почиваше на член 325, параграф 4 от ДФЕС, докато Съветът и Европейският парламент се споразумяха, че подходящото правно основание за установяването на минимални правила относно определянето на престъпленията и на санкциите, включително тези в областта на борбата с измамите, засягащи финансовите интереси на Съюза, следва да е член 83, параграфи 1 и 2 от ДФЕС. Съответно на първо четене Съветът прие проекта за директива на основание член 83, параграф 2 от ДФЕС.

Предвид изложеното по-горе, Комисията направи следното изявление на заседанието на Съвета на 7 февруари 2017 г., когато Съветът постигна политическо споразумение по директивата, и на 25 април 2017 г., когато Съветът прие позицията си на първо четене:

„Макар да няма възражения относно материалноправните разпоредби на Директивата, Комисията смята, че същата е трябвало да бъде приета на основание член 325 от ДФЕС

² Това беше потвърдено от Съда на Европейския съюз в решението му от 8 септември 2015 г. по дело Tagioco, C-105/14.

и си запазва правото да образува съдебно производство пред Съда на ЕС във връзка с правното основание.“

4. ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Предвид изложеното, Комисията подкрепя позицията на Съвета на първо четене, що се отнася до материалноправните разпоредби на директивата. Комисията смята обаче, че директивата е трябвало да бъде приета на основание член 325 от ДФЕС и си запазва правото да образува съдебно производство пред Съда на ЕС във връзка с правното основание.